

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת האזינו תשפ"ז

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

חדש! יצא לאור הספר
"חביבות הברית"
אוצר סיפורי צדיקים ופנינים
בעניני מצות מילה.
הכנה למצוה בחביבות.

מהספר פניני הברית

יי בדד ינחנו ואין עמו אל נכר ירכבהו על במתי ארץ. (לב
על ידי מצות מילה לא אפשר שיתערב ישראל בשאר
אומות, כי הנימול אי אפשר להתערב עם הערלים אבל
הערל אם ימול אפשר להתערב עם המהולים, ולזה אמר
ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. וכמ"ש בסיעתא דשמיא
מן הגמרא (סנהדרין לט) מה שאמר ההוא מין מלכא לר'
תנחום תא ונהוי לעמא א"ל לחיי אנן דמהלינן לא מצינן
למהוי כוותיכו וכו' ע"ש, ולזה אמר ואין עמו אל נכר כי
אי אפשר להחליף אמונתם ולתפוס אמונת הערלים ח"ו,
גם עוד יזכו בזכות המילה ירכבהו על במתי ארץ. כי ידוע
מ"ש בסיעתא דשמיא (בשם זוה"ק) שבזכות המילה
נכנעים שונאיהם של ישראל, גם עוד יזכו בזכות המילה
שיאכל תנובות שדי וכו'. כי ידוע מה שאמרו רז"ל
במדרש על פסוק (שיר השירים ז) חמוקי ירכיך. אמר רב
יוחנן כל התענוגים שישיראל אוכלין בעוה"ז הכל בזכות
המילה שניתנה בין הירכים וכו', ולזה אמר ויאכל
תנובות שדי ויניקהו דבש מסלע. שהכל כמו תענוגים
שזכו לכל זאת בזכות המילה ודו"ק: (מלאך הברית)

תזל כטל אמרתי. (לב ב) המילה שנתנה באמירה הרי
היא כטל זה המביא השובע לעולם, ומטעם זה מזכירין
בברכת המזון תורה ומילה על בריתך שחתמת בבשרינו
ועל תורתך וכו', כי שניהם סיבת השובע, ולפי שהמילה
היא סיבת השובע על כן נהגו להרבות בסעודה ביום
המילה: (עוללות אפרים)

הגאון הקדוש בעל דרכי דרכי תשובה זי"ע אמר שאם
עושים סעודת ברית מילה בשמחה הוא מסוגל להמשיך
פרנסה, כי המילה הוא המצוה בחת"ך והוא שם הפרנסה
והוא תיקון היסוד שמשם באים כל השפעות, על כן
(דברים טז) והיית אך שמח. סופי תיבות חתך, על דרך
שאמרו חז"ל (בפרק רבי אליעזר דמילה) כל מצוה
שקיבלו עליהם בשמחה עדיין עושים בשמחה זה מילה,
על כן רמזו בסופי תיבות והיית אך שמח: (דרכי חיים
ושלום)

צור ילדך תשי

לפני כמה שנים הוזמנתי למוסקבה למול בחור
בגיל 18 שהגיע מאזרבייג'אן ולמד באוניברסיטה
המקומית, הסנדק היה הרב שלו מאזרבייג'אן
שהגיע במיוחד לברית, בסעודת הברית שיתף הרב
את סיפורו של הנימול, ואמר שאבי הנימול הוא גוי
ואמו יהודיה, ובעקבות זאת, אביו של הבחור סירב
בתוקף להסכים למול את בנו ולא עזר שום שכנוע,
כשהגיע הבן לגיל 18, נסע ללמוד באוניברסיטה
במוסקבה, והיות ונמצא אתו בקשר הזכיר לו הרב
שאת בריתו של אברהם אבינו הוא עוד לא קיים,
והנה ההזדמנות, והדגיש כי אביו אינו צריך לדעת
על כך, שכן הוא הוא ברשות עצמו, ואין לו חובה
להודיע לאביו שמל או שימולו אותו.

כחודשיים אחרי הגעתו ללימודים במוסקבה,
החליט הבחור לבצע את הברית לבד בעיר זרה לו,
ללא משפחה ומכרים, כדי לקיים את מצוות ברית
המילה שנצטוו עליה אברהם אבינו עליו השלום
לשם מצוה ולהיות חלק מהעם היהודי בשלמות.

מאירועים וסיפורים כאלו מצאנו רמז בפרשת
השבוע, בפסוק "צור ילדך תשי". "צור" מלשון
"צורה", כלומר שינוי הצורה של הילד באמצעות
ברית המילה מבטלת את השליטה של האב מולידו
אשר מעכבת את קיום המצווה, ובאמצעות קיום
הברית, אנחנו מברכים בברכת הברית - חלקנו
צורנו, ומקבלים את הזיקה הרוחנית שמחברת
אותנו לייחוסו של אברהם אבינו והקירבה לבורא
עולם, ונרמז בהמשך הפסוק ותשכח קל מחוללך,
ותשכח מלשון שכחות, קל מחוללנו מלשון מחול,
ה' סביבנו ומסוכך עלינו ומגין עלינו בכל.

יהי רצון שנוזכה לשנה טובה ומתוקה
ולגמר חתימה טובה.

המוהל הרב אהרן קרמר

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. איתא במדרש (ילקוט שמעוני רמז תתקמב) מפני מה בישעיה (א) כתיב שמעו שמים והאזינו ארץ. וכאן כתיב, האזינו השמים ותשמע הארץ. אלא, משה שהיה קרוב לשמים ורחוק מן הארץ, אמר, האזינו השמים. וישעיה שהיה קרוב לארץ ורחוק מהשמים, אמר, שמעו שמים והאזינו ארץ. עד כאן. בספר הקדוש עוללות אפרים כתב, שפסוק זה, מרמז על תורה ומילה שעליהם קיימים שמים וארץ, כמו שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי. ובריתי היינו ברית תורה וברית מילה (עיין נדרים לב). וזה שאמר, האזינו השמים ואדברה. רמז לברית תורה כמו דכתיב, ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש. ותשמע הארץ אמרי פי. דא ברית מילה, כמו שכתוב, שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב. עד כאן דבריו. ובדרך זה יש להבין דברי המדרש שמשה הוא קרוב לשמים, כי אליבא דאמת, הלא תורת ה' רחוקה היא מאד מהשגת האדם, והקדוש ברוך הוא נתן מצות מילה שעל ידי זה יפתחו עיניהם, שיזכה להשיג להבין ולהשכיל דברי התורה הקדושה, ולכן, מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אותה ונעשנה. ראשי תיבות מילה, כדאיתא בתיקונים (הקדמה ב) שעל ידי המילה ניתן להשיג תורת ה' שהיא אש שחורה על גבי אש לבנה שירדה לנו מן השמים.

ובכן יובן, שמשה שנולד מהול (סוטה יב.) הוא קרוב אל השמים ולו נקל ביותר השגת התורה יען שנולד בפתח של אור להשגת התורה. וקל להבין (חיים לכל חי)

יערוף כמטר לקחי כו'. (לב ב) על פי מה שכתב בעוללות אפרים על פסוק אם לא בריתי יומם ולילה כו'. דקאי על התורה ועל ברית מילה, והתורה היא בחינת שמים ולכן נאמר ואדברה לשון קשה שאין הכל זוכין לתורה, ובתורה נאמר דבור ודברת בס ואדברה בעדותך. אבל הארץ שהם עם הארץ זוכין על ידי ברית מילה שנקרא אמירה כמו שכתוב (תהלים קיט) שש אנכי על אמרתך. וזה שאמר הכתוב יערוף כמטר. שאיננו נוח לכל לקחי דהיינו התורה אבל תיזל כטל שהוא נוח לכל אמרתי היא מצות ברית מילה: (מראה יחזקאל)

תזל כטל אמרתי. (לב ב) ששון ושמחה ימצא בה. (ישעיה נא) ימצא. מלשון מציאה על דרך שאמרו (שבת קל). כגון מילה דכתיב שש אנכי על אמרתך. ומהיכן משמע דאמרתך היינו מילה, הוא כמו שאמרנו משום דכתיב כמוצא שלל רב. ומצות מילה בשמיני שהתינוק אינו יודע עוד כלל רק נימול על ידי אבותיו ואף על פי כן כיון דאתגזר איקרי צדיק, (וכמו שאמר בזוהר הקדוש ח"א צג.) והוא בכלל ועמך כולם צדיקים. הוא כמו מציאה, ועל זה נאמר תזל כטל אמרתי. שהוא בחינת תורה שבעל פה שהוא כטל שאינו נראה כשירד רק ממה שאנו רואין אחר כך שהארץ לחה ניכר שירד טל, וכן תורה שבעל פה נדמה להאדם שהוא מחדש הדברי תורה ובאמת הם דברי אלהים חיים מה שהשם יתברך מופיע בו כמו שאמרו (שבת קלח:) דבר ה'. זו הלכה, וכן מילה בשמיני שהוא שלא מדעת ולכן דרשו ששון זה מילה שנאמר שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב: (פרי צדיק פרשת עקב)

כי שם יי אקרא הבו גודל לאלהינו הצור תמים פעלו. שחת לו לא בניו מומם. (לב ג-ה) אמרתי כי כיון שזו המצוה של המילה גדולה מאד להיות כי על ידה שם ה' אקרא כנודע כי שם שדי נגמר על ידי אות יו"ד הנגלית במילה, עוד פירוש אחר כי חלק ה' עמו. בהיותם נימולים כי אז נקראים עמו ואז נקראים שמו עליהם ולכן הבו גודל לאלהינו. על ידי דרוש התורה לדרוש עניני מצוה זו, וטעם צורך נתינת גדולה זו לאלהינו כנראה שיש חס ושלוש מקום פקפוק, לזה הודיע ענינו הלא הוא שאלת הקיסר לחכמים (בראשית רבה מב) למה הקדוש ברוך הוא ברא האדם במום הערלה והשיבו התורמוסים צריכין לימתק וכו' וזה שאמר ראוי לשתתנו גודל לאלהינו ולהודיע כי גדולתו היא במה שברא הערלה שהלא הצור היוצר האדם ראוי שתהיה פעולתו תמימה ולא חסרה לשנצטרך לתקנה וזו היא השאלה, והתשובה היא כי האמת הוא שהצור כשיצר את אדם הראשון תמימה היתה פעולתו כמו שאמרו ז"ל (פרקי דרבי אליעזר) על פסוק כי שמחתי ה' בפעלך. שאמר זה דוד להקדוש ברוך הוא על אדם פעלו ויציר כפיו יתברך כשנתן לו משנותיו ע' שנה וכו', וזה אמרו תמים פעלו. חוזר לאדם עצמו ולא אמר פעולתו, והכוונה כי כבר השי"ת יצר את האדם תמים ומהול בלי ערלה אלא שכאשר חטא בעץ הדעת ושחת לו על ידי שהמשיך עליו הערלה (סנהדרין לח:) הנקראת השחתה בסוד כי השחת כל בשר וכו' ועל ידי השחתתו המשיך הערלה גם על בניו הנקראת מומם. וזה שאמר בניו מומם ולא ה' פעל כל זאת. רק פעולה תמימה שיצר את אדם תמים כנזכר אלא שעל ידי שאדם חטא ושחת לו עצמו בהמשכת מום הערלה על עצמו גם על בניו אחריו המשיך מומם וערלתם וכיון שהם גרמו צריך שהם יתקנוה על ידי המילה: (עץ הדעת טוב לר' חיים ויטאל)

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא. מבואר בספרים הקדושים גודל מעלת המקיים תמים תהיה עם ה' אלקיך. (דברים יח) וכפירוש רש"י לא תחקור אחר העתידות, ותכלית התשובה להגיע לתמים תהיה, ובמצות מילה כתיב (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים. והנה כח מצוה מילה מפורש בהתיקונים (זוהר הקדמה ב) מילה נוטריקון מי יעלה לנו השמימה יעוין שם, כלומר דאף על פי שאין סולם לעלות לשמים כשאיש ישראל רוצה לעלות לשמים, על ידי המילה ניתן לעלות, והכוונה בזה דאף אם יש מדריגה שעל פי טבע אי אפשר ששישימה האדם על ידי מצות מילה יוכל להשיגה, וזהו עד שאמרו במשנה אבות (פ"ב) וכל העמלים עם הציבור יהיו עמלים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם. וכתב הרבינו עובדיה, כל העוסקים עם הציבור להכריח ולכוף את הציבור לדבר מצוה לצדקה או לפדיון שבויים, יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם של ציבור מסייעתן לתת מה שפסקו עליהם ואפילו ממון הרבה עד כאן. ומשמע אף יותר מכפי היכולת.

וכח זה הוא על ידי מצות מילה יחד עם מדת תמים תהיה עם ה' אלקיך. כי אם יהיה תמיד חוקר ודורש כמה יכול לעשות וכפי זה יגביל את עצמו ולא יעשה יותר, בודאי לא יזכה לסגולת המילה של מי יעלה לנו השמימה לפעול יותר מכפי כוחותיו הטבעיים, כי יפסיק את פעולותיו כיון שמגיע להגבול שקבע לעצמו כפי כחותיו ורק מי שעוסק במצות ובמעשים טובים בתמימות ואינו חוקר אחר העתידות יעשה יותר ויותר מהגבלותיו הטבעיים עד שיתעלה למדריגות רמות ונשגבות.

וזה שאמר הכתוב הצור פעלו. הצור אתוון צורה כי צורת איש ישראל משתלמת על ידי המילה, ובכן יהיה תמים וילך בתמימות, כי כל דרכיו משפט. ואם אמר יאמר האדם מהיכן אגיע לאמונה טהורה כזאת להתהלך בתמימות עם הקדוש ברוך הוא, על זה אמר הכתוב אל אמונה ואין עול האל יתברך יאיר האמונה בלבו של איש ישראל.

וענין זה מתאים ליום הכיפורים, כדאיתא בספר הקדוש שפת אמת (יום כפור תרנ"ב) שיום הכיפורים כנגד מצות מילה, עד כאן. וכיון שביום הכיפורים כתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליהם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' טהורו. וכן אומרים ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כ"י לכל העם בשגגה. סופי תיבות מילה, על ידי העמידה לפני ה', מאיר הקדוש ברוך הוא בתווך לבו של אדם אמונה טהורה בו יתברך שיתהלך עמו בתמימות.

וזהו, הצור תמים פעלו. קאי על יום הכפורים שכנגד מצות מילה דכתיב ביה, התהלך לפני והיה תמים, כי כל דרכיו משפט. שביום הזה, הקדוש ברוך הוא שופט את ישראל, אל אמונה ואין עול. כי ביום הכפורים מאיר האל ברוך הוא אמונה בתוך לבותיהם של ישראל העומדים לפניו לטהר, וידעו כולם כי, צדיק וישר הוא. וכשהקדוש ברוך הוא מאיר אמונה בלבבות בני ישראל אינו מכניס בתוכם דבר מחודש, כי בעצם לבותיהם של ישראל יש אמונה טהורה, והקדוש ברוך הוא מגלה נקודת האמונה הטמונה בלבבות ישראל, ולכן אומרים ביום הכיפורים, לגולה עמוקות בדין. שבדין של יום הכפורים הקדוש ברוך הוא מגלה העומק של נשמת ישראל שהיא נקודה טהורה של אמונה, ועל דרך זה אומרים בעשרת ימי תשובה (תהילים קל) שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. כלומר מהנקודה העמוקה של אמונה הטמונה בקרב ליבי, קראתיך ה'. ומעתה מובן מה שאומרים בסדר העבודה בתפלת יום הכפורים, וערב יום הכיפורים שחרית משביעין אותו במי ששכן שמו בבית הזה שלא ישנה מכל מה שאמרו לו שמא יש בלבו צד מינות. כלומר שמא אין לבו שלם ותמים עם ה' אלקיו, וזה דוקא ביום הכפורים שכנגד מצות מילה כי על ידי השבועה שמשביעין להנשמה לפני שיורדת לעולם הזה, תהי צדיק ואל תהי רשע. יש כח באדם להיות תמים עם ה' אלקיו, ומזה נמשך שבועתו של הכהן גדול שאין בו צד מינות והוא הולך בתמימות והבן היטב: (חיים לכל חי)

סעודת הברית הם ענין שביום מחילת עונות מצוה לאכול

נוהגין לעשות סעודה בליל השמירה (הוואכנאכט), דוגמא למה שעושין סעודה בערב יום הכפורים ואוכלין ושותין בעבור שאנו בטוחים כי למחר ביום כפור ימחול לנו ה' יתברך עונותינו, כמו כן אנו בטוחים מעתה שלמחר עתידין אנו לקיים המצוה זו בשלימות וכפר לנו ה' יתברך על כל עונותינו, ועל כן אוכלין ושותין בלילה זו על בטחון זה כמו בערב יום כפור, ועל פי זה אפשר לומר דסעודת ברית מילה עושין אחר המילה הוא כעין דוגמא שעושין סעודה במוצאי יום כיפורים שכתבו התוס' (שבת קיד: ד"ה ואמאי) דמצוה לאכול עין שם, והכי נמי אחר המילה דהוא גם כן יום מחילת עונות מצוה לאכול והבן: (ברית אבות)

ימי הילולא של צדיקים בשבוע זה

יום ראשון ראש השנה ב' תשרי	הרה"ק ר' ישראל מסטאלין בהרה"ק ר' אשר מסטאלין זי"ע (הפרנקפואטר)
יום שני ג' תשרי	הרב אברהם אבלי זצ"ל (המגן אברהם)
	הרב נפתלי טרופ זצ"ל ראש ישיבת ראדין
יום רביעי ה' תשרי	נפתלי בן יעקב אבינו מהשבטים.
יום חמישי ו' תשרי	הרה"ק ר' אריה לייב ב"ר ברוך זי"ע (הסבא משפולין)
	הרב ישראל ממאטסדורף זצ"ל (בית ישראל השלם)
יום שישי ז' תשרי	זבולון בן יעקב אבינו מהשבטים.
	הרה"ק ר' מנחם נחום ממקארוב בהרה"ק ר' מרדכי מטשרנוביל זצ"ל
שבת קודש ח' תשרי	הרה"ק ר' נח פערלוב מלעכווביץ בהרה"ק ר' מרדכי זי"ע

עובדות וסיפורי צדיקים על ברית מילה ליומא דהילולא בשבוע זה

חייב לחזור לעירו כי חסר שם מוהל: בעיר פלוטניצא, הגיעו הכנופיות של המרצחים, והרה"ח ר' שלמה המוהל והשוחרט משם, ברח עם כל בני ביתו לעיר פינסק, ואולם רבינו הקדוש ר' ישראל מקארלין הפרנקפוטער זי"ע, ציוה עליו לחזור לביתו לבדו בלי המשפחה, כי בפלוטניצא חסר שם מוהל: (פרי ישע אהרן)

הוציא הרבה דם לזכך גופו: מקובל שבמעמד הברית מילה של הרה"ק הינוקא מקארלין (הפרנקפוטער) זי"ע, היה זב ממנו דם רב, עמד שם זקינו הרה"ק בעל הבית אהרן זי"ע ולא הגיב מאומה, ורק לאחר שעבר זמן ולא פסק הדם, או אז גער באזני רך הנימול ואמר, ס'איז נישט גענוג? ביסט נאך נישט גענוג שיין? [וכי אין זה מספיק? האם עדיין אינך יפה ונאה] היינו כי מדעת הוציא הילד את הדם כדי לזכך את גופו במסירות נפש אל ה', ועל כך אמר לו זקינו הבית אהרן שכבר יצא ממנו מספיק דם: (מפי ספרים וסופרים) – רמז לכך מלשון הפסוק ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמך:

הסנדק ברך את אבי הבן בעשירות: כשנסע רבינו האור ישראל פרלוב מקרלין (הפרנקפורטר) זי"ע לעיר הבירה ווארשא, הרגיש יהודי אחד על רבינו הנראה כבן אדם עדין ואצילות נסוך על פניו א איידאלער יוד - ולבוש כסוחר, שנכנס בתחילת השבוע בבית הכנסת שלהם, התיישב בצד מערב ללמוד לפני התפילה ואחר כך עמד להתפלל יחד עם הציבור, ולאחר התפילה יצא מן הבית המדרש לדרכו, וכן התנהג בכל יום של ימי השבוע ההוא, התופעה של רבינו עשה עליו רושם עז, והרגיש על רבינו שהוא אינו בשווה בשורה אחת עם אנשים סוחרים אחרים, ובכן ניגש אליו ושאל אותו האם אפשר לדעת מי אתם, ענה לו "א מלמד אין סטאלין" ולמזל טוב נולד לאיש הזה בן זכר, והיה צריך להכניסו לבריתו של אברהם אבינו ביום השישי שבשבוע הזאת, והנה לאחר שנכנס ללבו רושם טוב על האיש עדין הנפש האורח הזה שלא אתרמי בכל יום, גמר בלבו לכבדו בסנדקאות, ובכן ניגש אל רבינו ומסר לו מה שחפץ לכבדו, הגם שלא ידע פרטים על האיש ועל מעשהו, פרט לזה מה ששמע מפיו שהוא מלמד בסטאלין, ענה לו רבינו הלא יודעים אתם כי ירט הדרך לנגדי ומוכרח אני לנסוע לדרכי ביום השישי עם מסילות הברזל בשעה שבע בבוקר, ועם כל זה, באם תרצו לכבדני בסנדקאות תהיו נאלצים לערוך את הברית בשעה מוקדמת מאד, בכדי שישפיק הזמן ואוכל להגיע אל תחנת היציאה בשעה שבע, ענה האברך כי בדבר זה צריך להתייעץ עם חותנו, והוא היה אחד מחסידי פולין, ולא היה יכול להבין כזאת לערוך את הברית בזמן כה מוקדם, ומדוע ולמה כשהמדובר הוא יהודי מלמד בסטאלין, ובכן השיב לחתנו בשלילה ולהניאו מזה, וחזר שוב אל רבינו ומסר לו מה שחותנו אמר וביקש מרבינו אולי יואיל בטובו להתמהמה מעט ולנסוע עם הרכבת היוצאת מאוחר, ענה לו רבינו, אין אנו יכולים לשנות מהסדר "און מיר זענען קיינעם נישט שולדיג און קיינער איז אונז נישט מחויב צוא געבין סנדק" [אין אנו חייבים לאף אחד וכן גם אף אחד אינו מחויב לכבד לנו בסנדקאות], אמנם באם תכבדו אותנו בסנדקאות זה ישתלם לכם מאד לטוב ובתנאי לקבוע לזמן המדובר, כי אי אפשר לנו לשנות את הסדר שלנו וביום השישי מוכרחים אנו לנסוע עם הרכבת בשעה שבע, היהודי הזה בשמעו כל זאת כבר לא חשב הרבה וסיכם מיד לערוך את הברית בשעה שש בבוקר כדי שישפיק הזמן להסנדק לנסוע בזמן בשעה שבע, הברית נערכה בשעה שש למרות שהדבר היה בווארשא תמוה וחידוש, וגם מתפללי המנין לא ידעו מי הוא הסנדק מה שבעל הברית מכבד אותו כל כך, לאחר הברית בירך רבינו את בעל הברית ואמר אליו "פארין מכבד זיין אונז מיט סנדקאות זאהלט איהר געבענטשט ווערין איהר מיט דיא קינדער מיט עשירות" [בעבור שכיבדתם אותנו בסנדקאות תתברכו אתם ובניכם בעשירות], לאחר זמן מה נודע הדבר שזה בעל הסנדק היה רבינו אור ישראל, המלמד לעמו ישראל להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה, וזה בעל הברית נתברך אחר כך בעשירות גדולה, ונהיה לאחד מן הגבירים הגדולים בווארשא הבירה, ואחר כך עבר העשירות לבניו ונכדיו, ועוד נמשך עד היום הזה, והם משפחה של גבירים כן ירבו בישראל, וישראל עושה חיל: (עטרת תפארת ישראל)

מנהג לבישת בגד לבן בברית: מוה"ר אברהם אליעזר לייטנער ז"ל יליד מאטטערסדארף סיפר, פעם אחת היה בבעלזא אצל האדמו"ר הגאון הקדוש ר' יששכר בער רוקח זצ"ל ונשאל על ידו אם אמת הדבר שבעיר מאטטערסדארף לובשים הבעל ברית והסנדק והמוהל בגדי לבן כשענה הן, שאלהו האדמו"ר אם הוא יודע טעמו של דבר כשאמר שאינו יודע, אמר לו האדמו"ר אני אגלה לך טעמו של מנהג זה, כידוע שימש משה רבינו עליו השלום כל שבעת ימי המלואים בחלוק לבן, ואבי הבן והסנדק והמוהל הם בבחינת מקריבי קרבן לפיכך הם לובשים בגדי לבן דומיא דמשה רבינו עליו השלום: (בית ישראל השלם)

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאנים ז"ל הולצמן

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות